

ביצד מעברין פרק המישי עירובין

וואס אאו מודדין זען זען הקשת. לא מן הקשת ממש אלא ממקום שמתקצר צפנים ואין שם ד' אלפים דלא גרע מאילו ניטל אמתו של מעלה ור"ח פירש עיר העשויה כקשת שאין מתקצר והולך: **נפש** שיש בו ד' אמות. גבי נפש הזכיר ד' אמות ולא דירה משום

דסתמיה עשו לדידה כדפ"ה

וגבי גשר וקצר הזכיר דירה ומה שלא הזכיר ד' אמות לאו משום דסתמייהו ד' אמות דהא קצר סתמיהו לא הוי ד' אמות אלא כיון שהזכיר צית דירה כאילו הזכיר ד' אמות דפחות מד' אמות לא הוי דירה:

לא צריכא להשלים פ"י צקונטרס שהצנין לא הוי ד' אמות על ד' אמות והמערה משלימה ל' אמות ונראה לר"י דלכך שיהא צנין רוצ' ד' אמות ועוד יש לפרש להשלים דיש צנין ד' אמות וקאמר שמשלימה למערה לזרפה לצנין ואין מתחילין למדוד אלא מסוף המערה:

כל עיר שאין בה ירק פ"י לפי שניקא צוול ויכול לעסוק בתורה והא דלמך צפ' תולין (שנת דף קמ:) בר צי רב לא ליכול ירקא משום דגריר משמע שגורס לו להוליא הרבה בחילת לחם התם מיירי צירק חו אצל מנושל טוב ומשניע בדבר קל: כאן

בית דירה ובית הכנסת שיש בה בית דירה לחון ובית עבודת כוכבים שיש בה בית דירה לכוכבים והאורות והאוצרות שבשדות ויש בהן בית דירה והבורגנין שבתוכה והבית שבים הרי אלו מתעברין עמה ואלו שאין מתעברין עמה נפש שנפרצה משתי רוחותיה איך ואיך והגשר והקבר שאין להן בית דירה ובית הכנסת שאין להן בית דירה ובית עבודת כוכבים שאין להן בית דירה ובית דירה ושוח ומערה וגדר ושוכך שבתוכה והבית שבשפינה אין אלו מתעברין עמה קהני מיהת נפש שנפרצה משתי רוחותיה איך ואיך מאי לאו דאיכא תקרה לא י' לויכא תקרה בית שבים למאי חזי אמר רב פפא בית שעשויה לפנות בו כלים שבשפינה ומערה אין מתעברת עמה והתני רבי חייה מערה מתעברת עמה אמר רבי חייה ב' כשיש בנין על פיה ותיפוק ליה משום בנין גופיה לא צריכא להשלים אמר רב הונא י' וישבי צריפין אין מודדין להן אלא מפתח בתיהן מתיב רב חסדא י' ויחנו על הירדן מבית הישימות ו' ואמר רבא בר בר חנה (אמר רבי יוחנן) לדידי חזי לי ההוא אתרא והוי תלתא פרסי ו' על תלתא פרסי ותניא כשהן נפנין אין נפנין לא לפניהם ולא לצדיהן אלא לאחריהן אמר רבי רבא דגלי מדבר קאמר ב' כיון דכתיב בתו' ע' על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו כמאן דקביע להו דמי אמר רב חיננא בר רב כהנא אמר רב אשי' אם יש שם שלש חצירות של שני בתים חוקבעו אמר רב יהודה אמר רב וישבי צריפין והולכי מדברות ו' חייהן אינן חיים ונשיהן ובניהן אינן שלתן תניא גמי הכי אלעזר איש ביריא אומר וישבי צריפין כיושביו קברים ו' ועל בנותיהם הוא אומר ר' ארור שוכב עם כל בהמה מאי מעמא עולא אמר שאין להן מרחצאות ורבי יוחנן אמר מפני ה' שמרגישין זה לזה בטבילה מאי בינייהו איכא בינייהו נהרא דסביך לביתא אמר רב הונא כל עיר שאין בה ירק אין תלמיד חכם רשאי לדור בה למימרא דירק מעליא והתניא ו' שלשה ו' מרבין את הזבל וכופפין את הקומה ונולדין אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם ואלו הן פת

ונוטין קרפף לעיר. כשצא למדוד התחמוצין מניח לעיר אור של צדעים אמה ושיירי שיהו כעיר לצד התחום: אלא ל' עיירות. לחצרן על ידי קרפף צנייניהן: ואיפוך רב הונא אמר כו'. ולקמן [נ. מ.] מפרש צפירקא פלוגמייהו: אי אשמעינן. צחומת העיר שגפלה התם

קאמר רב הונא קרפף לו ולו לחצרן משום דהוה להו ל' היתר מעיקרא שהיו כבר עיר אחת: דדחיקא תשמישייהו. צ' עיירות ממש דחיקא תשמישייהו צמד קרפף הלך קרפף מיתשב לכל חד כעיר גופה וכיון דלכך לה והוי כעיר כי מחצרי צ' הקרפפות כאילו העיירות מחוצות דמו: אלא הפך. דעיר אחת היא ומעיקרא כי מחצרי קודם שגפלה היא חוץ כולה מלאה והוי קביא לה צללו האי חוץ השתא נמי לא ניתבי האי חוץ לתשמישין קמ"ל: ומה. היא חוץ החלק מן היתר נקשת דאמרו (ע"א) מודדין לה מן היתר כי ליכא ארבעת אלפים צין צ' ראשיה: אלפיס. אלא יומר מאלפיס כיון דמי נפק מציתו הולך לו תחום שלם מקמי דלימטי ליתר לא משחינן ליה מן היתר: דאי צעי סדי אפי. למקום היתר דרך שמיניע אלא מן הראשון ומשם יכול להלך לראשו האחר שהרי תחומיהן נצלעין זה בזה וכיון דזהיתר יכול להלך למקום היתר מן ל' אסר

ליה חוץ החלק לשווי' כשמי עיירות וראין אותה כאילו היא מלאה צמים ותליות: שאין עליהן תקרה. וכל שכן אם מקורות הן מו' ל' צגג עליהן להו דירה מעלייתא: נפש. בנין על הקצר וסתמא לדירת שומר הקצר צמיד דירה אפי' דלא דייר ציה בית דירה הוא: והקצר. צית הקצרות: וזית הכנסת. סתם ציהכ"ג ל' לדידה עמיד הלך אי לית זה דירה לחון הכנסת לאו דירה היא: וזית עמוד עולמיה. נמי לאו דירה עמיד: והאורוות. אורוות סוסים: אורוות. לתצואה ולשמן וליין לאו דירה ניהו: והזורגנין שסופה. צמוך השדה: והנים שנים. צאי היס צמוך ע' אמה ושיירי לעי: צור ושית. צבא קמא (דף כ:): מפרש מאי צור ומאי שיח: שסופה. שצדה: צים שצפניה. בלא קצע ליה דוכתא פעמים שהו' צמוך צדעים לעיר ופעמים שאינו: וספוק ליה משום בנין. אם יש בנין על פיה מאי אהני' מערה צללו מערה נמי מצנין משחינן: להשלים. אם אין הצנין ראו לדידה כגון שאין צו ד' על ד' מהניא ליה מערה לאשלומי: צריפין. דירה של הצנין וערה ואינו קצע הלך אפילו

כאן
בית דירה ובית הכנסת שיש בה בית דירה לחון ובית עבודת כוכבים שיש בה בית דירה לכוכבים והאורות והאוצרות שבשדות ויש בהן בית דירה והבורגנין שבתוכה והבית שבים הרי אלו מתעברין עמה והגשר והקבר שאין להן בית דירה ובית הכנסת שאין להן בית דירה ובית עבודת כוכבים שאין להן בית דירה ובית דירה ושוח ומערה וגדר ושוכך שבתוכה והבית שבשפינה אין אלו מתעברין עמה קהני מיהת נפש שנפרצה משתי רוחותיה איך ואיך מאי לאו דאיכא תקרה לא י' לויכא תקרה בית שבים למאי חזי אמר רב פפא בית שעשויה לפנות בו כלים שבשפינה ומערה אין מתעברת עמה והתני רבי חייה מערה מתעברת עמה אמר רבי חייה ב' כשיש בנין על פיה ותיפוק ליה משום בנין גופיה לא צריכא להשלים אמר רב הונא י' וישבי צריפין אין מודדין להן אלא מפתח בתיהן מתיב רב חסדא י' ויחנו על הירדן מבית הישימות ו' ואמר רבא בר בר חנה (אמר רבי יוחנן) לדידי חזי לי ההוא אתרא והוי תלתא פרסי ו' על תלתא פרסי ותניא כשהן נפנין אין נפנין לא לפניהם ולא לצדיהן אלא לאחריהן אמר רבי רבא דגלי מדבר קאמר ב' כיון דכתיב בתו' ע' על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו כמאן דקביע להו דמי אמר רב חיננא בר רב כהנא אמר רב אשי' אם יש שם שלש חצירות של שני בתים חוקבעו אמר רב יהודה אמר רב וישבי צריפין והולכי מדברות ו' חייהן אינן חיים ונשיהן ובניהן אינן שלתן תניא גמי הכי אלעזר איש ביריא אומר וישבי צריפין כיושביו קברים ו' ועל בנותיהם הוא אומר ר' ארור שוכב עם כל בהמה מאי מעמא עולא אמר שאין להן מרחצאות ורבי יוחנן אמר מפני ה' שמרגישין זה לזה בטבילה מאי בינייהו איכא בינייהו נהרא דסביך לביתא אמר רב הונא כל עיר שאין בה ירק אין תלמיד חכם רשאי לדור בה למימרא דירק מעליא והתניא ו' שלשה ו' מרבין את הזבל וכופפין את הקומה ונולדין אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם ואלו הן פת

יש הרבה צמקוס אחד כשיעור מהלך מאה אמה אין חסוצין עיר להיות כארבע אמות וכל אחד מודד מפתח ציתו אלפיס לכל רוח אם צל ללאת: ויחנו על הירדן. צמחנה ישראל כתיב: אין נפנין לא לפניהן. חוץ לענן שמא ילך הענן והארון שם: ולא לדידהן. חוץ לענן שאין יודעין אנה יפנה הענן לעבור: אלא לאחוריהן. חוץ לענן דודאי לא יחזור הענן לאחוריו. אלמא המהלך צראש והוצרך לנקציו חוזר לאחוריו שלש פרסאות וישראל צמדבר יושבי אהלים היו שאינו קצועין ואפילו הכי מהלכין את כל המנחה כארבע אמות: כיון דכתיב על פי ה' יחנו. חסוצה היא חנייתן להיות נידונת קצע: ג' חצירות של צ' צמים. קצועין של אכן או של עץ צהכי חציו עיר וקוצעת את כולן וכדתנן לקמן (דף עט:) רבי שמעון אומר שלש חצירות של צ' צמים: ומהלכי מדברות. וכשותיהן עמנה: ויושבי צריפין. נמי אנשי מקנה הן וחונין צו חדש או חדשים עד שכלה המרעה לבהמות ונוסעי' משם ונקצעין צמקוס אחר: אין שלפן. לקמן מפרש טעמא: כיושבי צריפין. כמתים לפי שמחוקקין הנאה הן ולוקין ברוחות צורים וצמטר: מ"ט. אסורין צנותיהן: שאין להן מרחצאות. והולכין צמקוס רחוק לרחוק וכשותיהן נוקקות למנחתא לפי שהעיר עוזה מאין איש: צטזילג. שאין להן מקוואות והולכות הנשים לטבול צמקוס רחוק וקולחא לחצרתה ומרגישין השכנים ויש רשע רודף אחריהן ומתייחד עמהן ותנן (קידושין דף פ:) לא יתייחד אדם עם שתי נשים: נהרא. ראו לטבילה ולא למרחץ הרגש טבילה ליכא דהא סמוך לה אצל טעמא דמשום מרחצאות איכא: אין תלמיד חכם כו'. לפי שהירק טוב למאלל ויכול לעסוק צמורה: וכופפין גרסינן:

פט
יסעו, כמאן דקביעו דמו וכו' הבתים החיצונים מודדין להם. ואם יש שם בתוך יושבי צריפין שלש חצירות של שני בתים חוקבעו, וכן החיצון מודדין להם. אמר רב הונא וישבי צריפין והולכי מדבריות חייהן אינם חיים כו'.

א) לקמן פ"ג (לקמן פ"ג).
א) ויפסי' פ"ד ה"ו.
ד) ויפסי' ע"ה: ע"ש וס'
ליתא אמר רבי יוחנן.
ה) ויפסי' ליתא על תלתא פרסי וע"ה מהרש"א בח"א מיהו צטוטה ל'. וכמה גופהן וכו' משמע דליתא הכה וכו' ברש"י צטוטה ל' וכו' דליתא ממנה ישראל וכו' ואמר רבה צטו' לדידי חזי לי ההוא דוכתא והוי תלתא פרסי אורכא ותלתא פרסי פומילא. (ד' ד"א וטפ"ה). [פסחים מט: א] (ה) פסחים מט: א]. (ט) וצ"ל שלשה צדדים מרבין כו'. (י) ויש' לעמוד הקודם,

תורה אור השלם

1. ויחנו על הירדן מבית הישימות עד אצל הששים בערבת מואב:
2. ויש אשר ידעה הענן ימים מספר על המשכן על פי ה' י' ויחנו ועל פי ה' קצוע: במדבר טו כ
3. ארור שוכב עם כל בהמה דאמר קל היס אפיו: דברים כו כא

מוסף רש"י

נותנין קרפף לעיר. דכל צדעים אמה ושיירי סמוך לעיר הוי עיר (לעיר כו'). אפילו יותר מאלפיס אמה. אפילו יש צין יתר לקשת יותר מאלפיס הרי היא אחת ומודדין לה מן היתר (קטו טז). נפש. שלא נפרכה דהיינו מלכת קצר. מתעברת עם העיר ואפי' שאינה בית ממש (ויכ"ד כא). והבורגנין. צרף שטוחין מן ערבה וקנים לשומרי פירות או לצידי עופות (טו ב) אס היו בורגנין חוץ לעיר צמוך ע' אמה ושיירי. מתעברין עמה ומודדין תחום העיר משם ולהלן, ומה הן בורגנין סוכות שטוחין לצדיהן. שאין יודעים לחצה לז עניים הולכים, אלא לאחריהן. דידעם הם שלא יחזרו לאחוריהן ואותן שפליגין צריפין ללאת למקו המטה מחזור (יומא טו). וכופפין את הקומה. כלומר מתישין כחוש (פסחים מט: ב).